

İSA MESİH GELİYOR! – Mesih'in Geri Dönüşü

Bir zamanlar dini çevrelerde İsa Mesih'in dünyaya asla geri dönmeyeceğini söylemek modaydı. Hâlâ buna inanan ve 'Hristiyan olduğunu iddia eden' kişiler olsa da artık **ikinci geliş'in** çok önemli bir olay olduğuna inanan pek çok kişi var.

Christadelphian'lar her zaman İsa Mesih'in dünyaya dönüşünün Tanrı'nın amacının gerçekleşmesi için hayati önem taşıdığını öğretmişlerdir. Bu kitapçık İkinci Geliş hakkındaki Kutsal Kitap öğretisini, hem bu mucizeye yol açacak olayları hem de Rab'bin Dönüşünün nedenini gözden geçirmektedir.

Yeni Antlaşma Öğretisi

Birisi Yeni Antlaşma'da bu büyük olaya yapılan atfları saymış ve 318 kez geçtiğini tespit etmiştir! Hristiyan sevgisinin geçtiği yerlerin sayısının sadece 115 olduğunu düşünürseniz, bu konunun önemini anlamaya başlarsınız. Sadece bir ya da iki Yeni Antlaşma yazarının yazılarında bu konuya değinmesi de söz konusu değildir. Konunun işlenişi geniş bir alana yayılmıştır.

İsa sık sık Tanrı'nın Krallığı ve İkinci Geliş hakkında konuşmuştur. Örneğin benzetmeleri, Tanrı'nın Krallığı'nın hemen ortaya çıkacağını düşünenlere anlatılmıştır. O, "kendisi için bir krallık almak ve geri dönmek üzere uzak bir ülkeye gitmek" zorunda olan bir soylu gibiydi (Luka 19:12). Birçok kez İnsanoğlu'nun gelişinden söz etmiştir (örneğin Matta 24:27,30,37,39,48; 25:27; 26:64). Ve öğrencilerine "dünyanın sonuna kadar" (Matta 28:20) ruhsal ama görünmez varlığının devam edeceğine dair güvence verdiğinde, o zamandan sonsuza kadar onlarla birlikte görünür bir şekilde bulunacağı sonucunu çıkarmıştır.

Elçilerin tanıklığı da aynı derecede açıktı. Dirilmiş olan Efendimiz İsa Mesih, göğe yükselişinden önceki kırk gün boyunca Tanrı'nın Krallığı hakkında öğretiler vermişti. (Elçilerin İşleri 1:3,6). Dirilişten sonraki görünüşlerinin teması, Eski Antlaşma'daki tüm vaatlerin onda gerçekleşmekte olduğuydu (Luka 24:27). Göğe yükselişi sırasında, Zeytin Dağı'ndan bulutların içine alınırken, Tanrı meleklerini açıklama yapmaları için gönderdi.

"Ey Celileliler, neden göğe bakıp duruyorsunuz?" diye sordular. "Aranızdan göğe alınan İsa, göğe çıktığını nasıl gördünüzse, aynı şekilde geri gelecektir." (Elçilerin İşleri 1:11).

Bu nedenle Elçiler Yeruslm sokaklarında öğretmeye başladıklarında, Rableri İsa Mesih'in dünyaya Kral olarak döneceğini söylemeleri ŐaŐırtıcı değildir. Petrus, İsa'nın ller diyarına terk edilmediğini cesaretle açıkladı. Dinleyicilerini Mezmur 110:1'de yer alan ve Rab tarafından da kullanılan bir ifadeye yönlendirerek, İsa Mesih'in ancak düŐmanları bastırılancaya kadar gökte '*Tanrı'nın sağında*' kalacağını gösterdi (Elçilerin İŞleri 2:34,35). Eski Antlaşma'nın etkili kullanımına dikkat edin.

Ancak buradaki hayati bir noktayı gözden kaçırmamak lazım. Kutsal Kitap ğretisi hiçbir zaman sadece gelecekte ne olacağını bildirmek için verilmez. Her zaman daha derin bir amacı vardır, çünkü verdiği bilgiyi kendimizi gelecek olaylara hazırlamak için kullanmamız gerekir:

"*Böylelikle bütün İsrail halkı Şunu kesinlikle bilsin: Tanrı, sizin çarmıha gerdiğiniz İsa'yı hem Rab hem Mesih yapmıŐtır.*" Bu sözleri duyanlar, yüreklerine hançer saplanmış gibi oldular. Petrus ve öbür elçilere, "*Kardeşler, ne yapmalıyız?*" diye sordular. Petrus onlara Şu karŐılıđı verdi: "*Tövbe edin, her biriniz İsa Mesih'in adıyla vaftiz olsun. Böylece gnahlarınız bađıŐlanacak ve Kutsal Ruh armağanını alacaksınız.*" (Elçilerin İŞleri 2:36,38).

Rab'bin dönüŐüyle ilgili Kutsal Kitap gerçeği üzerine dŐmemiz de yüreklerimizi araŐtırmamıza neden olmalıdır.

Diğer Yeni Antlaşma Yazıları

Peki ya diğer Yeni Ahit yazıları? Yeni Ahit mektuplarından sadece birine, Pavlus'un Selaniklilere yazdığı *Birinci Mektup'a* bakalım. Tüm mesajında Rab'bin yeryüzüne dönüşü gerçeğine nasıl odaklandığına dikkat edin:

" Yaşayan gerçek Tanrı'ya kulluk etmek, O'nun ölümden dirilttiği ve bizleri gelecek gazaptan kurtaran Oğlu **İsa'nın göklerden gelişini beklemek üzere** putlardan Tanrı'ya nasıl dndğnz anlatıyorlar." (1:10);

" Umudumuz, sevincimiz kimdir? **Rabbimiz İsa geldiğinde** O'nun önünde vneceğimiz zafer tacı nedir? Siz değil misiniz?" (2:19);

" yle ki, **Rabbimiz İsa bütün kutsallarıyla geldiğinde**, Babamız Tanrı'nın önünde kutsallıkta kusursuz olmanız için yüreklerinizi pekiŐtirsin." (3:13);

" Rab'bin kendisi, bir emir çağrısıyla, başmeleğin seslenmesiyle, Tanrı'nın borazanıyla **gökten inecek.** nce Mesih'e ait ller dirilecek." (4:16);

" Çünkü siz de çok iyi bilirsiniz ki, **Rab'bin günü** gece hırsız nasıl gelirse öyle gelecektir." (5:2);

"Esenlik kaynağı olan Tanrı'nın kendisi sizi tümüyle kutsal kılsın. Ruhunuz, canınız ve bedeniniz **Rabbimiz İsa Mesih'in gelişinde** eksiksiz ve kusursuz olmak üzere korunsun." (5:23).

İsterseniz bu araştırmayı genişletmeyi deneyebilirsiniz. *Rab'bin Gelişine* yapılan vurgu tüm Yeni Antlaşma mektuplarında devam eder, ama her zaman pratik Hristiyan yaşamıyla ilgilidir. Rab tekrar geleceği için, onların yaşamlarında dikkat edilmesi gereken konular vardı! Ve bu bizim için de aynen böyledir.

Eski Antlaşma Öğretisi

Yeni Antlaşma'da 318 referans sayan aynı kişi araştırmasını Eski Antlaşma'ya kadar genişletmiş ve Tanrı'nın amacında Mesih'in Kral olarak Gelişinden başka bir şey olamayacak bir olaya 1.527 referans keşfetmiştir. Kesin sayının önemsiz olduğu açık olmalıdır; çünkü ara sıra geçen bazı pasajlar hakkında her zaman görüş ayrılıklarına yer vardır. Ancak Kutsal Kitap'ın yıllar boyunca büyük ölçüde ihmal edilmiş bir bölümünde *İkinci Geliş'e* beş kat daha fazla atıfta bulunulabileceğini düşünmek belki de bazı okuyucular için şaşırtıcıdır.

İşin gerçeği şudur: Yeni Antlaşma ancak Eski Antlaşma da incelendikten sonra anlaşılabilir. İki Antlaşma, Tanrı'nın açıkladığı gerçeğin birbirine bağlı parçaları olarak birbirine aittir. Eski Antlaşma'nın önceden bildirdiklerini Yeni Antlaşma kısmen yerine getirir. Ancak Eski Antlaşma'daki peygamberlik sözlerinin çok büyük bir bölümü yerine getirilmemiştir.

Tanrı'nın yeryüzündeki Krallığı üzerinde hüküm sürecek olan bir Kral'a ilişkin aşağıda verilmiş vaatleri düşünün ve bunların yerine getirilip getirilmediğini kendinize sorun:

YARATILIŞ: "Seni [İbrahim] fazlasıyla kutsayacağım; soyunu göklerin yıldızları, kıyıların kumu kadar çoğaltacağım. Soyun düşmanlarının kentlerini mülk edinecek. Soyunun aracılığıyla yeryüzündeki bütün uluslar kutsanacak. Çünkü sözümü dinledin." (22:17-18; Elç.İş. 3:25; Gal. 3:16 bakın).

2. SAMUEL: "YAHVE senin için bir soy yetiştireceğini belirtiyor: Sen ölüp atalarına kavuşunca, senden sonra soyundan birini ortaya çıkarıp krallığını pekiştireceğim. Adıma bir tapınak kuracak olan odur. Ben de onun krallığının tahtını sonsuza dek sürdüreceğim." (7:12-13).

MEZMURLAR: "Bana, "Sen benim oğlumsun" dedi, "Bugün ben sana baba oldum. Dile benden, miras olarak sana ulusları, mülk olarak yeryüzünün dört bucağını vereyim." (2:7,8; Elç.İş. 4:25,26 bakın);

"Yeni biçilmiş çayıra düşen yağmur gibi, toprağı sulayan bereketli yağmurlar gibi olsun! Onun günlerinde doğruluk serpilip gelişsin, ay ışıdığı sürece esenlik artsın! Egemenlik sürsün denizden denize, Fırat'tan yeryüzünün ucuna dek!" (72:6-8).

YEŞAYA : " RAB'bin Tapınağı'nın kurulduğu dağ, son günlerde dağların en yücesi, tepelerin en yükseğı olacak. Oraya akın edecek ulusların hepsi. Birçok halk gelecek, "Haydi, RAB'bin Dağı'na, Yakup'un Tanrısı'nın Tapınağı'na çıkalım" diyecekler, "O bize kendi yolunu öğretsin, biz de O'nun yolundan gidelim." Çünkü yasa Siyon'dan, RAB'bin sözü Yeruslaim'den çıkacak. RAB uluslar arasında yargıçlık edecek, birçok halkın arasındaki anlaşmazlıkları çözecek. İnsanlar kılıçlarını çekiçle dövüp saban demiri, mızraklarını bağcı bıçağı yapacaklar. Ulus ulusa kılıç kaldırmayacak, savaş eğitimi yapmayacaklar artık." (2:2-4);

"Davut'un tahtı ve ülkesi üzerinde egemenlik sürecektir. Egemenliğinin ve esenliğinin büyümesi son bulmayacak. Egemenliğini adaletle, doğrulukla kuracak ve sonsuza dek sürdürecektir. Her Şeye Egemen RAB'bin gayreti bunu sağlayacak." (9:7);

YEREMYA : "İşte Davut için doğru bir dal çıkaracağım günler geliyor" diyor RAB. "Bu kral bilgece egemenlik sürecektir, ülkede adil ve doğru olanı yapacak. Onun döneminde Yahuda kurtulacak, İsrail güvenlik içinde yaşayacak. O, 'Yahve sidkenü' (Yahve doğruluğumuzdur) adıyla anılacak." (23:5,6).

Tanrı'nın Krallığı

Tanrı birçok kez yeryüzünü yöneteceğini vaat etmiştir. İnsanoğlunun başaramadığını Tanrı başaracaktır. Bu egemenliğin Kralı hem İbrahim'in hem de Davut'un soyundan gelecektir (bkz. Matta 1:1). Yeruslaim'den, Davut'un tahtından hüküm sürecektir (bkz. Luka 1:31-33). Krallığı adalet ve doğruluk üzerine olacaktır; ilahi eğitim, tapınak ibadeti ve yeryüzünde barışı tesis etmek için Kral'ın gücünü kullanmayı içerecektir (bkz. Vahiy 11:15-18).

Tanrı'nın Krallığı daha önce de yeryüzünde kurulmuştu. Kral Davut ve onun soyundan gelenler Rab'bin Krallığı'nın tahtında hüküm sürdüler (1.Tarihler 28:5). Tahtın kendisiyle ilgili özel bir şey yoktu. Önemli olan *ilahi atamaydı* ve krallar Tanrı'nın yasasını ihmal edince Tanrı bu düzene son verdi. Ancak peygamber Hezekiel Krallığın sonunu Kral Sidkiya'ya bildirdiğinde bile (21:25-27'de), Tanrı'nın, "*hakkı olan geldiğinde*" krallığı yeryüzünde yeniden kuracağını vaat etti.

Bu nedenle Rab İsa Mesih'in yeryüzüne ikinci gelişinin, Eski Ahit'in bu güçlü arka planıyla birlikte anlaşılması gerekir. İsa, Tanrı'nın Egemenliği'nin yaklaştığını duyurarak (Markos 1:15) halka yönelik hizmetine başladığında, Eski Antlaşma vaatlerini bilenlere kendisinin vaat edilen Kral olduğunu söylüyordu. Ancak İsa *ilk olarak* kişisel doğruluğa ulaşmak ve başkalarının da Tanrı'nın huzurunda doğru olmalarını mümkün kılmak için gelmişti.

Rab İsa'nın kurtarıcı işiyle bağlantılı olarak günahlarımızın bağışlanması yoluyla Tanrı'yla barışmamız artık mümkündür. Öncelikle Rab İsa'nın işi, kişiliği ve Kralı olacağı *egemenlik* hakkındaki Kutsal Kitap öğretisi de dahil olmak üzere Müjde'yi anlamalıyız. Daha sonra imanlı yetişkinler olarak O'nun kurtaran adına vaftiz olmalıyız (bkz. Elçilerin İşleri 8:1-2).

İşte Kralınız!

Peki ama *Rab'bin ikinci gelişi* nasıl olacak? Örneğin, bu olayı kaçırmak ve gerçekleştiğinin farkında olmamak mümkün mü? Görünür mü yoksa görünmez mi olacak? İsa orada bizzat mı olacak yoksa sadece ruhani bir varlık olarak mı bulunacak? Ve yeryüzüne mi gelecek yoksa sadece yeryüzüne doğru mu gelecek?

İsa Mesih *bedensel olarak* (bedeniyle) mezardan dirildi. O görünmez bir ruh değil, görülebilen, elle tutulabilen ve tutulabilen bir varlıktı (1.Yuhanna 1:1; Luka 24:39,40). Bedeni çarmıhta çektiği acıların kanıtlarıyla işaretlenmişti. Yine de artık insan varlığının sınırlamalarına tabi değildi. Kilitli kapılara rağmen gelip gidebiliyordu ve Olivet Dağı'nda yerçekimi yasasına meydan okuyarak bedeniyle göğe yükselmişti. Elçiler onun gidişini görmüşlerdi; gözle görülür bir şekilde geri dönecekti. Meleğin daha sonra söylediği gibi: "İşte, bulutlarla geliyor; her göz onu görecek" (Vahiy 1:7); ya da Eski Ahit peygamberi Zekeriya'nın çarmıha gerilmeden çok önce öngördüğü gibi, "Delip geçtikleri bana bakacaklar ve onun için yas tutacaklar" (12:10).

Bu yüzden sadece imanlıların Rab'bi göreceğini söylemek doğru olmayacaktır. Bazıları bakacak, görecek ve yas tutacaktır (Vahiy 1:7). İsa'nın görünmeden geleceğini söylemek de doğru değildir, çünkü Rab'bin kendisi uyarmıştır:

"Eğer o zaman biri size, 'İşte Mesih burada', ya da 'İşte şurada' derse, inanmayın. Çünkü sahte mesihler, sahte peygamberler türeyecek; bunlar büyük belirtiler ve harikalar yapacaklar. Öyle ki, ellerinden gelse, seçilmiş olanları bile sapıtacaklar." (Matta 24:23,24).

Kutsal Kitap'ın Rab'bin varlığından bahsettiğini, bunun görünmez bir varlık olacağı anlamına geldiğini iddia etmek de işe yaramayacaktır. Yeni Antlaşma da Rab'bin

açığa çıkmasından bahseder ve *açığa çıkma* ya da *tezahür etme* anlamına gelen bir sözcük kullanır. Aslında Rab'bin varlığı, (*Grekçe: parousia*) özellikle uygun bir terim olarak ortaya çıkmaktadır. Mevcut en yetkili Yunanca sözlüklerden biri bu sözcük için şöyle demektedir:

"Yüksek rütbeli bir kişinin, özellikle de bir eyaleti ziyaret eden kralların ve imparatorların *ziyareti* için kullanılan resmi bir terim haline gelmiştir" (Arndt ve Gingrich).

Kutsal Yazılar bir Kral'ın böyle bir ziyaret yapacağını önceden bildirmektedir. Kral İsa'yı Yeruşalim'de bir eşeğe binmiş olarak karşılayan ve önüne giysiler ve hurma dalları atan kalabalıklar, Tanrı'nın vaatlerine atıfta bulunan selamlar haykırdılar: "*Hozana! Rab'bin adıyla gelene övgüler olsun! Atamız Davut'un yaklaşan egemenliği kutlu olsun! En yücelerde hozana!*" (Markos 11:10). Matta bu sevincin, peygamber Zekeriya'nın "İşte, Kralın sana geliyor" diye yazarak önceden bildirdiği şeyin bir habercisi olduğunu söyler.

İlk ziyareti böylesine sevinç ve coşkuyla karşılandıysa, bir sonrakinin nasıl olacağını bir düşünün! Peygamber Zekeriya şöyle ilan etmişti:

"Ey Siyon kızı, sevinçle coş! Sevinç çığlıkları at, ey Yeruşalim kızı! İşte kralın! O adil kurtarıcı ve alçakgönüllüdür. Eşeğe, evet, sıpaya, eşek yavrusuna binmiş sana geliyor! Savaş arabalarını Efrayim'den, atları Yeruşalim'den uzaklaştıracağım. Savaş yayları kırılacak. Kralınız uluslara barışı duyuracak, O'nun egemenliği bir denizden bir denize, Fırat'tan yeryüzünün uçlarına dek uzanacak." (Zekeriya 9:9,10).

İkili Peygamberlik

Bu ayetler, Kutsal Kitap peygamberliğinin yaygın olarak kullanılan bir özelliğini göstermektedir: kısa ve uzun vadeli olaylar. Yeruşalim, tıpkı peygamberin söylediği gibi, İsa'nın Kral olarak gelişine - "alçakgönüllü, bir eşeğe binmiş ve bir eşek sıpası üzerinde" - sevindi. Ancak sevinçleri kısa sürdü, çünkü İsa daha sonra dünya çapında barışı tesis etmedi ya da Yeruşalim'den sonsuza dek sürecek bir Krallığı yönetmeye başlamadı. İsa, kendisinin *Gelecek Olan* olduğunu göstermek ve dünyanın vaat edilen dönüşümünü tamamlamak için geri döneceğine dair bize güven vermek için kısa vadedeki peygamberlik sözünü tamamladı (bu peygamberliğin birinci gerçekleşmesidir). Zekeriya Peygamber Mesih'in *iki gelişini* öyle bir şekilde sıkıştırmıştır ki, aralarında hiç aralık yokmuş gibi görünmüştür. Bu durum bazı insanların Krallığın asla gelmeyeceğini iddia

etmelerine yol açmıştır, çünkü onlara göre İsa bile bunu 1.yy'da ya da en fazla kısa bir süre sonra beklemiştir. Bu nedenle bazıları tarafından, şimdi daha üstün bir anlayışla yerini almış olan erken dönem Hristiyan umudu olarak reddedilmiştir. Ancak tüm Kutsal Yazılar dikkatle incelendiğinde, İsa'nın gelişinin göğe yükselişinden hemen sonra gerçekleşmeyeceği açıkça ortaya çıkar.

O Gün ve Saat

İsa'nın, geliş zamanı konusunda yanıldığını göstermeye yönelik her türlü girişim başarısızlığa mahkûmdur. O, birden fazla kez zamanı bilmediğini açıkça ifade etmiştir:

"O günü ve saati, ne gökteki melekler, ne de Oğul bilir; Baba'dan başka kimse bilmez." (Matta 24:36).

Daha sonra söylediği gibi, bu Baba'nın kendi yetkisinde olan bir şeydi (Elçilerin İşleri 1:7). Ancak İsa ikinci gelişinden önce uzun bir zaman geçeceğini biliyordu. Gelişinin "hemen görünmeyeceğini" (Luka 19:11), "uzun bir süre sonra" olacağını (Matta 25:19) ve bekleyenler için biraz gecikme olabileceğini (25:3) belirtmek için benzetmeler anlattı. Rableri gibi, takipçileri de onun "hangi saatte geleceğini bilemeyeceklerini" takdir etmeliydiler.

Elçiler de bekledikleri büyük olayın kesin zamanını bilemeyeceklerini kabul etmişlerdir. Petrus, pek çok kişinin yaptığı gibi, "gelişinin vaadiyle" alay edecek insanlar hakkında uyarıda bulunmuştur (2. Petrus 3:4). Gerçekten de onların inançsızlığını, "kasıtlı cehalet" olarak adlandırdığı şeyi - kanıtlara bakmaksızın inanmak istediklerine inanan insanları - küçümsedi. Pavlus'un da bundan hiç şüphesi yoktu, çünkü şöyle dediği kayıtlara geçmiştir:

" Kardeşler, bu olayların zamanı ve tarihi konusunda size yazmaya gerek yoktur. Çünkü siz de çok iyi bilirsiniz ki, **Rab'bin günü gece hırsız nasıl gelirse öyle gelecektir.**" (1. Selanikliler 5:1,2).

Bu gerçekleştiğinde Rab'bin Gelişi hızlı, ani ve beklenmedik olacaktır. Kimse hırsızların saldırmasını beklemes. Ancak insanlar tehlikeleri göz ardı ettikleri için genellikle başarılı olurlar. Başarılı bir soygun için hızın hayati önem taşıdığı da bir gerçektir, bu nedenle İsa (Matta 24:43), Pavlus (1 Selanikliler 5:2) ve Petrus (2 Petrus 3:10) tarafından hayati noktayı vurgulamak için bu figür kullanılmıştır. Uyanık, hazırlıklı ve tetikte olmalıyız. Rab her an gelebilir! Hiç beklemediğimiz bir anda gelecektir!

Zaman ve Tarih

Bu nedenle İsa, dönüşünden önce neler olacağını açıklarken, dikkatli olunması gerektiğini çok dikkatli bir şekilde vurgulamıştır. Bir gün öğrencileriyle birlikte, daha sonra göğe yükseleceği Zeytin Dağı'nda otururken, onlara "gelişinden ve dünyanın sonundan" önce neler olacağına dair bazı genel işaretler verdi (Matta 24:3). Bu kehanet, Yeruşalim'in düşüşü ve tapınağın yıkılışıyla ilgili kısa vadeli bir peygamberlikle dünya olaylarının uzun vadeli bir peygamberliği birleştirdiği için büyüleyici bir meydan okuma sunar.

İncil'de (Matta 24, Markos 13 ve Luka 24) öngörülen olayların bir listesi, ki bu liste peygamberlik olaylarının kronolojik sıralaması olma iddiasında değildir, aşağıdakileri göstermektedir:

Sahte Hristiyanlığın ve sahte Mesihlerin yükselişi

Gerçek Hristiyanlara yapılan zulüm.

Ulusların uluslara karşı savaşları ve savaş söylentileri.

Depremler, kıtlıklar ve salgın hastalıklar.

Yeruşalim'in ordular tarafından kuşatılması.

Yahudi ulusunun dağılması.

Yeruşalim'in Yahudi olmayanların işgali altında olması.

Sıkıntı ve üzüntü.

Güneş, ay ve yıldızlardaki işaretler.

Göksel güçlerin sarsılması.

İnanlıların sahte Hristiyanlığın yükselişi ve büyümesi konusunda nasıl uyarıldıklarına dikkat edin. Bu Rab'bin ilk endişesidir. O'nun sözleri Yeni Antlaşma döneminde yanlış öğretinin hızla gelişmesiyle yerine gelmiştir (örneğin Elçilerin İşleri 20:29) ve bu çağın kapanışında tekrar yerine gelmektedir. Başka yerlerde verilen mesaj ise; gerçek imanlıların, Hristiyanlığın çarpıtılmış bir biçimine sahip olanlara kıyasla çok küçük bir kalıntı oluşturacağıdır.

İrtidat

Elçiler de bu gelişme hakkında uyarıda bulunurlar. Pavlus, sahte Hıristiyanlığın ortaya çıkacağını vurgulamıştır, çünkü Rab'bin Günü'ne dair kehanette bulunmuştur:

"Hiç kimse hiçbir şekilde sizi aldatmasın. Çünkü imandan dönüş başlamadıkça, mahvolacak olan o yasa tanımaz adam ortaya çıkmadıkça o gün gelmeyecektir. Bu adam, tanrı diye anılan ya da tapılan her şeye karşı gelerek kendini hepsinden yüce gösterecek, hatta kendisini Tanrı ilan ederek Tanrı'nın Tapınağı'nda oturacaktır." (2.Selanikliler 2:3,4).

Elçi Pavlus yasa tanımaz adamı, Orta Doğu'da güç sahibi olan dört imparatorluğun yükselişini ve çöküşünü doğru bir şekilde önceden bildiren Daniel peygambere atıfta bulunan bir dille tanımlar. Bu imparatorluklardan, Kutsal Roma İmparatorluğu ve papalığı içeren, Mesih'e ve onun gerçek takipçilerine karşı olan sahte bir dini sisteme kadar olan gelişmenin izini sürmüştür. Bu sahte Hıristiyanlıktır ve Elçi Pavlus bunu zaten iş başında olan "kötülüğün gizemi" ve "güçlü bir yanılsama" olarak tanımlar.

Rab'bin gelecekteki olaylarla ilgili listesinde yer alan diğer öğreti konusu da belalarla ilgilidir. Hem ulusların içinde hem de uluslar arasında savaş söylentileri ve savaşlar olacaktı; doğal felaketler , depremler, kıtlıklar ve salgın hastalıklar olacaktı; göklerde dehşet ve korku dolu görüntüler olacak, çok fazla korku ve sıkıntıya neden olacaktı. İnsanlar yeryüzünde olacıklardan korktukları için ne tarafa döneceklerini bilemeyeceklerdi.

Bu sorunlar bir dereceye kadar insanlık kadar eskidir. Birbirlerine karşı savaşma eğilimi Kutsal Kitap'ın ilk kitabında bile açıkça görülmektedir ve kıtlık orada da yer almaktadır. Ancak Kutsal Kitap tarihi içinde bile insanın yapabileceği vahşet giderek çirkinleşmiştir ve o zamandan bu yana daha da genişçaplı dehşetler görülmüştür. İnsanoğlunun şu anda sahip olduğu güçler, akli başında her insanın gelecekte korkması için yeterlidir. İsa'nın bu sözleri her zamankinden daha fazla gerçekleşiyor:

"Güneşte, ayda ve yıldızlarda belirtiler görülecek. Yeryüzünde uluslar denizin ve dalgaların uğultusundan şaşkına dönecek, dehşete düşecekler. Dünyanın üzerine gelecek felaketleri bekleyen insanlar korkudan bayılacak. Çünkü göksel güçler sarsılacak. 27 O zaman İnsanoğlu'nun bulut içinde büyük güç ve görkemle geldiğini görecekler." (Luka 21:25-27).

Sıkıntı

Kükreyen deniz ve dalgalara; güneş, ay ve yıldızlardaki işaretlere yapılan diğer atıflar, sembolik ya da gerçek olabilir ya da her ikisinin bir bileşimi olabilir. Örneğin Peygamber Yeşaya, kötülerin "çalkalanan deniz gibi, rahat duramayan, suları çamur ve pislik savuran" olduğunu yazmıştır (57:20). İsa, kötülükle dolu olduğu için sorunlarla dolu bir dünyayı tanımlamak için bu tür imgelerden yararlanmış olabilir. Ayrıca bize, çağın sonunun bir göstergesi olabilecek gelgit dalgaları gibi fiziksel düzendeki bazı altüst oluşlara dikkat etmemizi de öğretiyor olabilir. Son birkaç yıl içinde dünyanın her yerinde pek çok deprem ve doğal afet meydana gelmiştir. Elçi Pavlus tüm dünya düzenini, çocuğunu doğurmayı bekleyen bir kadın gibi inleyen ve acı içinde kıvranan bir düzen olarak tanımlamıştır (Romalılar 8:22). Dolayısıyla şu anda yaşadığımız sıkıntıların yakında başlayacak olan yeni ve daha iyi bir dünyanın doğum sancıları olduğu açıktır.

Her iki Ahit'te de insan yönetiminin sonunda gelecek olan sıkıntının *İkinci Geliş'in* son habercisi olduğu söylenir:

"hiç görülmemiş bir sıkıntı dönemi" (Daniel 12:1);

"Yakup'un (İsrail'in) sıkıntı zamanı" (Yeremya 30:7);

"büyük sıkıntı" (Matta 24:21).

Rablerini bekleyen imanlılar bu sıkıntıya katlanmak zorunda kalacaklar mı, yoksa bağışlanacaklar mı? Günümüz imanlılarının bu sıkıntı dönemini yaşamaları olasıdır, hatta yaşamaya başlamışlardır bile. İsa seçilmişlerin hatırı için bu zamanın kılacağına vaat etmiştir (Markos 13:20). Ama sonunda Yargı önünde onaylanmış olarak duranlar, "Bunlar o büyük sıkıntıdan geçip gelenlerdir. Kaftanlarını Kuzu'nun kanıyla yıkamış, bembeyaz etmişlerdir. " (Vahiy 7:14).

Bu bela arttıkça ve Tanrı gazabını yeryüzüne döktükçe, gerçek imanlıların bu gazaptan korunacağına dair işaretler vardır. Yeşaya, Tanrı müdahale ettiğinde insan toplumunun büyük bir sarsıntı geçireceğini anlatır:

"Dehşet haberinden kaçan çukura düşecek, çukurdan çıkan tuzağa yakalanacak. Göklerin kapakları açılacak, dünyanın temelleri sarsılacak. Yeryüzü büsbütün çatlayıp yarılacak, sarsıldıkça sarsılacak. Dünya sarhoş gibi yalpalayacak, bir kulübe gibi sallanacak, isyanlarının ağırlığı altında çökecek ve bir daha kalkamayacak. O gün YAHVE yukarıda, gökteki güçleri ve aşağıda, yeryüzündeki kralları cezalandıracak. Zindana tıklan tutsaklar gibi cezaevine kapatılacak ve uzun süre sonra cezalandırılacaklar. Ayın yüzü kızaracak, güneş utanacak. Çünkü

Her Şeye Egemen YAHVE Siyon Dağı'nda, Yeruşalim'de krallık edecek. Halkın ileri gelenleri O'nun yüceliğini görecek. ... Haydi halkım, iç odalarınıza girip ardından kapılarınızı kapatın, YAHVE'nin öfkesi geçene dek kısa süre gizlenin. Çünkü dünyada yaşayanları suçlarından ötürü cezalandırmak için YAHVE bulunduğu yerden geliyor. Dünya üzerine dökülen kanı açığa vuracak, öldürülenleri artık saklamayacak. " (24:18-23, 26:20,21).

Bizler İsa'nın söyledikleri üzerine dikkatlice düşünmeliyiz:

"Bu olaylar gerçekleşmeye başlayınca doğrulun ve başlarınızı kaldırın. Çünkü kurtuluşunuz yakın demektir." (Luka 21:28).

Bir felaketin başımıza gelmesini ve hiçbir kaçış yolu kalmamasını beklememeliyiz. Rab İsa Mesih'in *ikinci gelişinden* hemen önceki zamanın bu olduğu dersini şimdi öğrenmek daha iyidir.

İşaret Ulusu: İsrail

Onun yakında geri döneceğine dair tüm şüpheleri ortadan kaldıran büyük bir işaret vardır. İsrail ulusu Tanrı'nın vaat ettiği topraklara geri dönmüştür. Yahudi ulusunun tarihi, çağlar boyunca Tanrı'nın amaçlarının gerçekleşmesi için bir rehber olmuştur. Atalarına verilen büyük vaatler nedeniyle özel bir halk olarak çağırılmışlardır. Tanrı'ya sadakatle itaat etmeleri koşuluyla, şu anda İsrail olarak bildiğimiz topraklarını fethetme hakkı verilmişti. Onlar, kralları aracılığıyla Tanrı'nın yeryüzündeki Krallığının tahtını inşaa etmiş halktı.

Yüzyıllar süren kayıtsızlıktan sonra, Rab İsa'yı Mesihleri olarak kabul etmeyi reddetmekle kalmayıp, Romalılarla birlikte onun çarmıha gerilerek öldürülmesine karıştıklarında bu haklarını kaybettiler. Bu reddediş yüzünden Yeruşalim yıkıldı. Aradan geçen yüzyıllar boyunca Yahudiler vatansız bir halk olarak yeryüzünde dolaştılar, Kutsal Yazılar'ın söylediği gibi gittikleri hemen her yerde nefret ve zulüm gördüler.

Ancak Kutsal Yazılar aynı zamanda bu işaret ulusu için daha iyi bir gelecek öngörüyordu, davranışlarını değiştirecekleri ve daha iyi muameleyi hak edecek şekilde yaşayacakları için değil, Tanrı onların kötü durumuna acıyacağı ve onları kurtarmak için harekete geçeceği için. Eskiden atalarına verdiği vaatleri anımsayacak ve yüce adını temize çıkarmak için harekete geçecektir. Onlar öteki ulusların arasından geri getirilecekler ve bir kez daha kendi topraklarına, vaat edilen topraklara yerleştirileceklerdi!

YEŞAYA: "Geriye kalanlar, Güçlü Tanrı'ya dönecekler... YAHVE'nin kurtardıkları dönecek, sevinçle haykırarak Siyon'a varacaklar. Yüzlerinde sonsuz sevinç olacak. Onların olacak coşku ve sevinç, üzüntü ve inilti kaçacak." (10:21; 35:10).

YEREMYA: " İsrail'i dağıtan onu toplayacak, sürüsünü kollayan çoban gibi kollayacak onu" (31:10).

HEZEKİEL: "Sizi uluslar arasından toplayacak, dağılmış olduğunuz ülkelerden geri getirecek, İsrail ülkesini yeniden size vereceğim... İsrail halkını aralarına dağılmış oldukları uluslardan topladığım, ulusların gözü önünde kutsallığımı gösterdiğim zaman kulum Yakup'a verdiğim kendi ülkelerine yerleşecekler. Orada güvenlik içinde yaşayacak, evler yapacak, bağlar dikecekler. Onları küçümseyen bütün çevre ulusları cezalandırdığımda güvenlik içinde yaşayacaklar. O zaman benim Tanrıları YAHVE olduğumu anlayacaklar. " (11:17; 28:25,26).

ZEKERİYA: "Halkımı doğudaki, batıdaki ülkelerden kurtarıp geri getireceğim. Yeruşalim'de yaşayacak, halkım olacaklar; ben de onların sadık ve adil Tanrısı olacağım. " (8:8).

Ve öyle de oldu. Yaklaşık iki bin yıl süren dağılma ve ezilmenin ardından, 1948'de Birleşmiş Milletler kararıyla İsrail Devleti doğdu ve 1967'de Kudüs'ün tamamı Yahudiler tarafından geri alındı. İsa'nın sözlerinin gerçekleşmesi bunca zaman almıştı:

"Kılıçtan geçirilecek, tutsak olarak bütün uluslar arasına sürülecekler. Yeruşalim, öteki ulusların dönemleri tamamlanıncaya dek onların ayakları altında çiğnenecektir." (Luka 21:24).

Artık her şey öteki ulusların döneminin hızla sona erdiğini ve Tanrı'nın Krallığı döneminin daha da yaklaştığını göstermektedir. Sıkıntılı zamanların bir araya gelmesi ve Yahudilerin topraklarına geri dönmesi her türlü şüpheyi ortadan kaldırmaktadır. Kısa bir süre sonra Kralımız İsa, İsrail ve tüm uluslar üzerinde hüküm sürmek üzere Dünya Hükümdarı olarak Yeruşalim'e dönecektir. İsa ve peygamberler tarafından verilen tüm zaman alametleri arasında, İsrail'in -İşaret Ulusu'nun- kurulması beklenen sonun artık yaklaştığına dair en açık belirtidir.

"Kıyamet"

O halde İsa'nın sadık takipçisini ne beklemektedir? Rab'bin Dönüşü'nde onunla birlikte cennete gitmeyi bekleyebilir mi? Zor, çünkü Rab Yeruşalim'de yeryüzüne hüküm sürmek için geliyor. Bazı Kutsal Kitap okuyucuları tarafından bir değil, iki

gelişini gerektiren ayrıntılı bir şema geliştirilmiştir. Buna göre, Mesih'in Gelişini ilk olarak sadece Kilise için olurken, sonra Kilise'yle birlikte dünya için tekrar gelecek, bu da gözle görülür ve aleni olacaktır. Bu teorinin bazı versiyonlarında iki geliş arasındaki aralık çok azdır; diğerlerinde ise iki olayı yedi yıl kadar ayırdığı düşünülür.

Bu teorileri desteklemek için kullanılacak çok az Kutsal Yazı vardır, çünkü İsa geldiğinde yoldaşlar da (Luka 17:34-36), Dönüş'ün koşulları hakkındaki arasında bir ayrılık olacağına dair bazı işaretler olsa ana öğretisi Pavlus'un Selaniklilere Birinci Mektubu'nda verilenlerdir:

"Rab'bin kendisi, bir emir çağrısıyla, başmeleğin seslenmesiyle, Tanrı'nın borazanıyla gökten inecek. Önce Mesih'e ait ölümler dirilecek. Sonra biz yaşamakta olanlar, hayatta olanlar, onlarla birlikte Rab'bi havada karşılamak üzere bulutlar içinde alınıp götürüleceğiz. Böylece sonsuza dek Rab'le birlikte olacağız." (4:16-17).

Burada alınıp götürülme ifadesi, kendinden geçme fikrinin geliştiği ifadedir; ve sözde yedi yıllık bir sıkıntı dönemiyle bağlantılar, diğer Kutsal Yazıların, özellikle de Vahiy'in tatmin edici olmayan yorumlarıyla sağlanmıştır. Açıkça görüldüğü gibi hem yaşayan hem de dirilmiş olan gerçek imanlılar "Rab'bi havada karşılamak üzere" bir araya getirileceklerdir. Onun gelişini izleyen meleklerle birlikte onun maiyetini oluşturacak olan bir karşılama grubu oluşturacaklardır. Ama onu karşılamaya onlar gidecektir, Rab onları değil. Ve gidecekleri yer daha önce ele alınan Kutsal Yazılar'da açıkça belirtilmiştir: Rab ve izleyicileri Yeruşalim'e (Zekeriya 14:4), "büyük kralın kentine" (Matta 5:35) gideceklerdir.

Rab İsa gelecek!

İnsan egemenliğinin bu son anlarında, insanların yürekleri korkudan onları terk ederken göksel güçler sarsılacak. Uluslar Yeruşalim'in etrafında bir savaşa tutuşacak. Sonra Rab gelecek! Beklenmedik bir şekilde, aniden, büyük bir güç ve görkemle, yaşamlarındaki bu temel olay için sadakatle bekleyen ve hazırlananlara kurtuluş getirecek; ancak Tanrı'nın sadık vaatlerini ve lütufkâr davetini kasten görmezden gelenlerin üzerine yargı getirecek:

"Böyleleri Rab'bin varlığından ve yüce gücünden uzak kalarak sonsuza dek mahvolma cezasına çarptırılacaklar. Bütün bunlar Rab'bin kendi kutsalları arasında yüceltilmek ve bütün imanlılarda hayranlık uyandırmak üzere geldiği gün olacak. Sizler ise iman edenlersiniz. Çünkü size ettiğimiz tanıklığa inandınız." (2.Selanikliler 1:9,10).

Bu nedenle Kutsal Kitap'ın açıkça vaat ettiği şeylere inanmamız hayati önem taşımaktadır. Basitçe "bekle ve gör" diyemeyiz, çünkü İsa zaten iman etmiş olanları kurtarmak için geliyor, açık kanıtlara sahip olan ama Tanrı'yı görmezden gelenlerin iman etmeleri için nedenler vermeye değil.

Rab, takipçilerine dünyaya nihai dönüşü hakkında konuştuğunda, onların dikkatini olayların kendisinden çok, gelişinin sonuçları üzerinde yoğunlaştırmıştır. Bugün İsa'nın ne zaman geleceğini kesin olarak bilemiyoruz. Ancak şunu çok iyi biliyoruz ki, geldiğinde bizi hesaba çekecek ve dönüşünün öncesinde yaşamlarımızı nasıl geçirdiğimizi soracaktır!

Dikkat edin... yoldan sapmayın... sıkıntıya düşmeyin... kimse sizi saptırmasın... müjdeyi duyurun. Endişelenmeyin... Sonuna kadar dayanın... dua edin . . . sahte peygamberlere inanmayın . . . uyanık olun . . . başınızı kaldırıp bakın . . . kendinize dikkat edin . . . izleyin . . . HAZIR OLUN (Matta 24; Markos 13; Luka 21).

Elçiler de Rab'bin Dönüşü'nün yakınlığı üzerinde düşünürken aynı noktalara değinirler.

"Her şey böylece yok olacağına göre, sizin nasıl kişiler olmanız gerekir? Tanrı'nın gününü bekleyip o günün gelişini çabuklaştırarak kutsallık içinde yaşamalı, Tanrı yolunu izlemelisiniz. O gün gökler yanarak yok olacak, maddesel öğeler şiddetli ateşte eriyip gidecek. Ama biz Tanrı'nın vaadi uyarınca doğruluğun barınacağı yeni gökleri, yeni yeryüzünü bekliyoruz. Bunun için, sevgili kardeşlerim, mademki bunları bekliyorsunuz, Tanrı'nın önünde lekesiz, kusursuz ve barış içinde olmaya gayret edin." (2.Petrus 3:11-14).

"Bu arada, mübarek umudumuzun gerçekleşmesini, ulu Tanrı ve Kurtarıcımız İsa Mesih'in yücelik içinde gelmesini bekliyoruz. Mesih bizi her suçtan kurtarmak, arıtıp kendisine ait, iyilik etmekte gayretli bir halk yapmak üzere kendini bizim için feda etti." (Titus 2:12,13).

"Sevgili kardeşlerim, daha şimdiden Tanrı'nın çocuklarıyız, ama ne olacağımız henüz bize gösterilmedi. Ancak, Mesih görüldüğü zaman O'na benzer olacağımızı biliyoruz. Çünkü O'nu olduğu gibi göreceğiz. Mesih'te bu umuda sahip olan, Mesih pak olduğu gibi kendini pak kılar." (1.Yuhanna 3:2,3).

Kendinize Dikkat Edin

Kutsal Kitap, tıpkı şimdiki zaman için el kitabımız olduğu gibi, gelecek için de rehberimizdir. Tanrı'nın bizden ne yapmamızı istediğini bize gösterecektir. Ondan Tanrı'nın amacını ve vaatlerini öğrenebiliriz. Yapmamız gereken ilk şey, doğru

olanı anlamak ve bunlara inanmaktır. Daha sonra vaftizden başlayarak Tanrı'ya itaat etmemiz gerektiğini anlayacağız. Ve böylece İsa'nın buyurduğu şeyi yapmış olacağız.

Tanrı'nın yeryüzüne gelecek olan Krallığı, insan deneyimini dönüştürecektir. Şimdi yaratıcımızla uyum içinde yaşamayı öğrenmeliyiz. Rab çok yakında! Kral'ın Gelişine uygun bir şekilde hazırlanabilmemiz için hepimizin yaşamlarımızı gözden geçirmesi artık acil bir konudur.